

Mødet den 14. Februar 1929.

(For lukkede Døre).

Fraværende: P. Baunsgaard, M. Brammer, G. N. Knub og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 8¹¹—1928). Indstilling fra Ligningskommissionen angaaende indkomne Ansøgninger om Eftergivelse af Kommuneskat.

B o r g m e s t e r e n forelagde Indstillingen. Der var indkommen 257 Andragender, og Ligningskommissionen foreslog at bevilge 237, hvorved der eftergives et Skattebeløb paa 11324,60 Kr. Taleren henstillede at følge Kommissionens Indstilling, idet de fleste af Ansøgerne næppe ejede noget, og hvis man nægtede Eftergivelse, kom de blot til at staa paa Listen over uerholdelige Restancer og maatte altsaa slettes alligevel. Det var sikkert klogt, at man havde overladt Ligningskommissionen at gøre Indstilling; den var bedst inde i Skatteydernes Forhold, og det var langt behageligere for Byraadet at være fri derfor.

H o l s t - K n u d s e n kunde for saa vidt tiltræde Borgmestereus Bemærkninger, men vilde pege paa enkelte Ting. Ligningskommissionen havde kun paaberaabt sig Loven af Marts 1924, men forhaabentlig havde man ogsaa iagttaget Loven af 4. April 1928, hvorefter der kun maatte

eftergives højst $\frac{1}{3}$ af Skattebeløbet. Taleren havde taget nogle Stikprøver, og de stemte godt nok med Lovens Bestemmelser. Man havde særlig afskrevet de ældste Restancer, og det var jo forstaaeligt, at man helst vilde have dem bort først; det var ikke helt efter Lovens Ord, for der stod udtrykkelig, at der kun maatte eftergives indtil Halvdelen af 1 Kvartals Skat, men selvfølgelig blev det endelige Resultat det samme. Taleren antog ogsaa, at de fleste af Restancerne vilde være uerholdelige, og Eftergivelsen gav jo ikke Stemmeret, medmindre de inden 24. Februar betalte det resterende Beløb. Muligvis vilde det være mere praktisk, hvis man betingede Eftergivelsen af, at Restbeløbet betales.

B o r g m e s t e r e n svarede, at det vilde ordne sig af sig selv, og der laa Penge parat til dette Formaal.

Indstillingen vedtoges. Valgudvalget bemyndigedes til at træffe Afgørelse om eventuelt senere indkomne Andragender.

Andragender om Eftergivelse af Fattighjælp.

Følgende Andragender forelaa:

1. (J. Nr. 17³³—1928). Maskinarb. Chr. Stubberup.
Anbefalet af Udvalget.
2. (J. Nr. 17³⁴—1928). Arbejdsm. N. M. Sørensen.
Anbefalet paa Vilkaar, at han erholder Æresoprejsning.
3. (J. Nr. 17³⁵—1928). Tømrer H. V. Hansen.
Anbefalet.
4. (J. Nr. 17³⁶—1928). Arbejdsmand M. C. Larsen.
Anbefalet af Udvalgets Flertal.
5. (J. Nr. 17³⁷—1928). Arbejdsm. S. J. Skindberg.
Ikke anbefalet.
6. (J. Nr. 17³⁸—1928). Arbejdsmand H. J. Madsen.
Anbefalet.

7. (J. Nr. 17³⁹—1928). Arbejdsm. C. P. Andreasen.
Anbefalet.
8. (J. Nr. 17⁴⁰—1928). Arbejdsmand S. Jensen.
Anbefalet for Kommunens Vedkommende.
9. (J. Nr. 17⁴¹—1928). Kornmaaler A. Jensen.
Ikke Anbefalet.
10. (J. Nr. 17⁴²—1928). Kedelsmed F. L. L. Duncher.
Anbefalet af Flertallet.

B o r g m e s t e r e n anbefalede at følge Indstillingen. Der var ganske vist fra Udvalgets Side Afvigelse for et Par Ansøgeres Vedkommende, men det betød vist ikke mere, end man godt kunde se bort derfra.

N. C. C h r i s t i a n s e n havde taget Særstilling for 2 Andrageres Vedkommende. Den ene var en ung Mand i fast Stilling, og han kunde nok betale noget af Gælden; den anden manglede kun nogle faa Maaneder for at have Krav paa Eftergivelse, og han kunde nok vente saa længe.

J. C h r. M ø l l e r fandt, at Udvalget havde stillet sig meget elskværdigt overfor Ansøgerne. En af disse beboede en 3-Værelses Lejlighed til 650 Kr. og havde ingen uforsørgede Børn, og hans Gæld var kun 70 Kr.; man skulde derfor synes, at han nok kunde betale disse Penge. I et andet Tilfælde drejede det sig om et Beløb paa 4094 Kr.; men vedkommende kunde maaske ikke betale noget. For fleres Vedkommende hastede det ikke saa stærkt med Eftergivelse.

N. C. C h r i s t i a n s e n gjorde opmærksom paa, at den af Fabrikant Møller nævnte Ansøger havde Krav paa Eftergivelse, idet Hjælpen var ydet i 1922.

B o r g m e s t e r e n indrømmede, at Folk burde se saadan derpaa, at de saa vidt muligt skal betale disse Penge, men naar de ikke gjorde

det, og de havde Ret til at faa det eftergivet, var der næppe noget at gøre derved.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 12⁸⁶—1928). Indstilling angaaende Til-
deling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 18²¹—1928). Andragende fra A. Christensen
om Fritagelse for Hundeafgift.

Anbefalet af Politimesteren.

Bevilgedes.

5. Andragende om yderligere Bevilling af indtil 1000
Kr. til Husmoderhjælp under Influenzaepidemien.

B o r g m e s t e r e n henviste til det forelig-
gende Andragende fra Lægeforeningen og Hus-
moderforeningen. Afgørelsen var egentlig tidligere
overladt til Budgetudvalget, men da Byraadet nu
var samlet, fandt Taleren det rigtigst at forelægge
Andragendet.

J. C h r. M ø l l e r mente, ikke, man kunde
tale om nogen egentlig Epidemi, naar Forlystelser
o. lign. ikke var forbudt. Det var et Skraaplan
at komme ind paa at yde den Slags Bevillinger,
og man vidste ikke, om de senere vilde komme
og forlange mere.

B e r n t J e n s e n bemærkede, at de Menne-
sker, som var ramt af Epidemien, ikke bestemte,
om der skulde holdes Baller o. lign., saa de var
ikke Skyld deri. Taleren vilde foreslaa at lade
Budgetudvalget afgøre Sagen.

B o r g m e s t e r e n ønskede Byraadets Afgø-
relse og anbefalede at bevilge de 1000 Kr.

J. P e r r e g a a r d anbefalede at yde Hjælpen,
for naar Husmoderen laa syg, var Hjemmene
meget vanskeligt stillede.

J. C h r. M ø l l e r vilde ikke absolut stemme
imod Bevillingen, hvis der var Stemning derfor.

Men det burde i hvert Fald tilkendegives, at det ikke nytter at komme tiere.

B o r g m e s t e r e n lovede at tilføje, at man haaber, det bliver sidste Gang.

Bevilgedes.
